

ОДЕСЬКА МІЖНАРОДНА АКАДЕМІЯ

Академія Післядипломної Освіти Управління Охорони здоров'я
«УКРАЇНСЬКА МЕДИЧНА АСАМБЛЕЯ»

«ЗАТВЕРДЖУЮ»

Ректор Одеської міжнародної академії

_____ А. ПАХЛЕВАНЗАДЕ

«_____» _____ 2024 р.

«ЗАТВЕРДЖУЮ»

Ректор Української Медичної
Асамблеї

_____ Г. Н. СЕРДЮК

«_____» _____ 2024 р.

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ «Епідеміологія інфекційних хвороб»

(назва навчальної дисципліни)

підготовки фахівців підвищення кваліфікації післядипломна освіта,
галузь знань 22 «Охорона здоров'я»

Галузь знань:

22-Охорона здоров'я

Спеціальність:

22-Медицина

Спеціалізація
хвороб»

«Епідеміологія інфекційних

(науковаспеціальність)

Рівень вищої освіти:

післядипломна освіта підвищення

кваліфікації

Форма навчання:

Очна (денна, вечірня)

ОДЕСЬКА
МІЖНАРОДНА

АКАДЕМІЯ

(Ідентифікаційний код 42400178)

1. ОПИС НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Найменування показників	Розподіл годин за навчальним планом	
	Денна форма навчання	Заочна форма навчання
Кількість кредитів ЄКТС – 4	Лекції:	
Загальна кількість годин –120	20 год.	10 год.
Кількість модулів – 2	Практичні (семінарські):	
Тижневих годин для денної форми навчання: аудиторних – 2,4 самостійної роботи студента – 4,2	24 год.	4 год.
	Лабораторні:	
	-	-
	Самостійна робота:	
	76 год.	106 год.
Вид підсумкового контролю: екзамен		
Форма підсумкового контролю: усна		

ОДЕСЬКА
МІЖНАРОДНА

АКАДЕМІЯ
(Ідентифікаційний код 42400178)

2. МЕТА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Метою вивчення навчальної дисципліни «Епідеміологія інфекційних хвороб» є підготовка здобувачів підвищення кваліфікації післядипломна освіта за спеціальністю 229 «Громадське здоров'я» відповідно до державного стандарту та освітньої програми «Громадське здоров'я», ознайомлення з базовими поняттями епідеміології як науки та її практичного значення, теоретичними основами застосування епідеміологічних заходів; ознайомлення з епідеміологічною ситуацією у світі та на Україні, тенденціями розвитку протиепідемічних заходів; розуміння особливостей стану здоров'я і хворобливості населення певних територій; формування здатності застосовувати набуті знання, уміння та навички з дисципліни для проведення науково-практичних досліджень у сфері громадського здоров'я, у т.ч. епідеміології інфекційних захворювань, визначення факторів, що сприяють покращенню епідеміологічної ситуації в країні та стану здоров'я як її громадян, так і популяції вцілому, а також, організації і проведення профілактичних протиепідемічних заходів; формування у населення здорового способу життя та відповідального ставлення до особистого здоров'я; створення умов та забезпечення міжсекторальної взаємодії в інтересах здоров'я населення.

Відповідно до освітньо-наукової програми, вивчення дисципліни сприяє формуванню у здобувачів вищої освіти таких компетентностей:

загальні:

- ЗК1.** Здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу.
- ЗК2.** Здатність застосовувати знання у практичних ситуаціях.
- ЗК6.** Здатність проведення досліджень на відповідному рівні.
- ЗК7.** Здатність вчитися і оволодівати сучасними знаннями.
- ЗК8.** Здатність спілкуватися з представниками інших професійних груп різного рівня (з експертами з інших галузей знань/видів економічної діяльності).
- ЗК10.** Здатність приймати обґрунтовані рішення.
- ЗК13.** Здатність діяти на основі етичних міркувань (мотивів).
- ЗК14.** Здатність усвідомлювати рівні можливості та гендерні проблеми

фахові:

- СК1.** Здатність оцінювати, інтерпретувати, порівнювати та прогнозувати основні показники громадського здоров'я.
- СК2.** Здатність визначати пріоритети і проводити оцінку потреб сфери громадського здоров'я у конкретній ситуації.
- СК4.** Здатність аналізувати вплив різних детермінант на здоров'я населення та обґрунтовувати відповідні заходи з їх попередження.
- СК5.** Здатність оцінювати ризики та обґрунтовувати доцільні дії у відповідь на надзвичайні ситуації в сфері громадського здоров'я.
- СК8.** Здатність розробляти проекти надання послуг громадського здоров'я та профілактики (первинної, вторинної та третинної) захворювань, промоції здоров'я, та забезпечувати їх реалізацію.
- СК10.** Здатність використовувати етичні принципи та норми права при плануванні досліджень, збиранні інформації та її використанні.
- СК14.** Здатність ефективно й компетентно брати участь у різних формах наукової комунікації (конференції, круглі столи, дискусії, наукові публікації) в галузі громадського здоров'я.

3. ПЕРЕДУМОВИ ДЛЯ ВИВЧЕННЯ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Передумовами вивчення навчальної дисципліни «Епідеміологія інфекційних хвороб» є опанування таких навчальних дисциплін (НД) освітньої програми (ОП):

- ОК 1 Організація охорони здоров'я в Україні
- ОК 4 Громадське здоров'я як основа збереження здоров'я нації
- ОК 6 Профілактика в системі громадського здоров'я
- ОК 7 Епідеміологія як наука та практична діяльність

4. ОЧІКУВАНІ РЕЗУЛЬТАТИ НАВЧАННЯ

Відповідно до освітньої програми «Епідеміологія інфекційних хвороб», поглиблене вивчення навчальної дисципліни повинно забезпечити досягнення здобувачами післядипломної освіти таких програмних результатів навчання (ПРН):

Програмні результати навчання	Шифр ПРН
Оцінювати основні демографічні та епідеміологічні показники, значення і тенденції зміни основних детермінант, що чинять вплив на здоров'я у розрізі різних груп населення в Україні, Європейському регіоні та світі, застосовувати основні поняття та концепції епідеміології та статистики при плануванні, проведенні та інтерпретації результатів досліджень.	ПРН1
Організовувати заходи з нагляду за станом здоров'я населення з використанням міжсекторального підходу.	ПРН3
Формулювати висновки, розробляти прогнози та проводити аналіз впливу детермінант на здоров'я населення (соціальні, економічні, індивідуальні, навколишнього середовища), визначати потреби різних груп населення щодо здоров'я, базуючись на інформації отриманій із систем епідеміологічного нагляду.	ПРН4
Оцінювати ризики та планувати відповідні дії у випадках надзвичайних ситуацій в сфері громадського здоров'я.	ПРН6
Ідентифікувати, аналізувати ризики, пов'язані з впливом на здоров'я населення детермінант навколишнього середовища (фізичних, радіаційних, хімічних, біологічних та виробничих) та організовувати відповідні заходи, спрямовані на захист здоров'я населення.	ПРН7
Оцінювати вплив соціальних детермінант та основних індивідуальних детермінант здоров'я, розробляти відповідні заходи з метою збереження та зміцнення здоров'я населення.	ПРН8
Розробляти заходи з профілактики (первинної, вторинної та третинної) захворювань та сприяти їх реалізації на практиці.	ПРН9
Здійснювати аналіз ефективності розроблених процедур, інтервенцій, стратегій та політик в сфері громадського здоров'я.	ПРН12
Здійснювати адвокацію, комунікацію та соціальну мобілізацію у сфері громадського здоров'я, підтримувати лідерство та залучати і посилювати спільноти з метою збереження і зміцнення здоров'я населення.	ПРН17
Презентувати результати власних досліджень у формі доповідей, презентацій та наукових публікацій державною та англійською мовами.	ПРН20
Розробляти та впроваджувати, засновані на результатах моніторингу регіональної ситуації, політики та інтервенції для вирішення проблем громадського здоров'я регіонального характеру (наслідків воєнних дій, трудової міграції, особливостей контингенту населення, географічного розміщення, компонентів «прихованого голоду» тощо) із залученням зацікавлених сторін.	ПРН21

Очікувані результати навчання, які повинні бути досягнуті здобувачами освіти після опанування навчальної дисципліни «Епідеміологія інфекційних хвороб»:

Очікувані результати навчання з дисципліни	Шифр ПРН
Знати детермінанти впливу на здоров'я людини та громади, основні види профілактичних програм, можливості їх застосування, окремі інтервенції при різних захворюваннях та порушеннях здоров'я	ПРН1, ПРН3, ПРН 7, ПРН 8
Розуміти та пояснити вплив окремих детермінант на стан здоров'я громади, описати ефективні заходи профілактики, визначити максимально можливі профілактичні програми для конкретної ситуації	ПРН1, ПРН4, ПРН7, ПРН8, ПРН9
Оцінювати профілактичні програми з погляду громадського здоров'я, аналізувати їх складові, удосконалювати та створювати ефективні заходи профілактики шкідливих звичок, поширених інфекційних та неінфекційних хвороб та промоції здорового способу життя з врахуванням етичних принципів	ПРН1, ПРН4, ПРН6, ПРН8, ПРН9
Оцінювати ситуацію стану здоров'я населення та його окремих груп, аналізувати вплив окремих детермінант на епідеміологічні та демографічні показники, потребу в заходах профілактики	ПРН4, ПРН6, ПРН8, ПРН12, ПРН17
Створювати проекти профілактичних програм та інтервенцій, базуючись на методах та підходах громадського здоров'я із залученням зацікавлених сторін та враховуючи необхідність міжсекторальної співпраці	ПРН3, ПРН9, ПРН20 ,ПРН21

5. ЗАСОБИ ДІАГНОСТИКИ ТА КРИТЕРІЇ ЦІНЮВАННЯ РЕЗУЛЬТАТІВ НАВЧАННЯ

Засоби оцінювання та методи демонстрування результатів навчання

Засобами оцінювання та методами демонстрування результатів навчання з навчальної дисципліни є:

- залік;
- тести;
- аналітичні звіти, реферати, есе;
- презентації результатів виконаних завдань та досліджень;
- інші види індивідуальних та групових завдань.

Форми контролю та критерії оцінювання результатів навчання

Форми поточного контролю: індивідуальне усне опитування, індивідуальне письмове опитування, тестовий контроль (І-ІІ рівня) (письмовий та онлайн), вирішення типових практичних завдань.

Форма модульного контролю: письмова модульна контрольна робота (теоретичні питання, тестові та практичні завдання)

Форма підсумкового семестрового контролю: усний залік. (Інний код 42400178)

Освоєння навчального матеріалу проводиться упродовж одного семестру. Поточний модульний контроль проводиться шляхом опитування студентів під час занять, тестового контролю знань на заняттях, перевірки конспектів лекцій та домашніх завдань, аналізу відвідування та відробок. В ході поточного контролю, за кожен вид навчальної роботи студент отримує оцінку (бали).

При оцінюванні засвоєння матеріалу кожного заняття модуля студенту виставляються оцінки за 4-бальною (традиційною) шкалою. Оцінка «відмінно» виставляється за умови, якщо студент знає зміст заняття та лекційний матеріал у повному обсязі, ілюструючи відповіді різноманітними прикладами; дає вичерпні точні та ясні відповіді без будь-яких навідних питань; викладає матеріал без помилок і неточностей; вільно вирішує тестові і ситуаційні задачі, а також

практичні завдання будь-якого рівня складності. Оцінка «добре» виставляється, якщо студент знає зміст заняття та добре його розуміє, відповіді на питання викладає правильно, послідовно і систематично, але вони не є вичерпними, хоча на додаткові питання студент відповідає без помилок; вирішує всі задачі і виконує практичні завдання, відчуваючи складнощі лише у найважчих випадках. Оцінка «задовільно» ставиться студенту на основі знання всього змісту заняття та при задовільному рівні його розуміння. Студент спроможний вирішувати спрощені завдання за допомогою навідних питань; частково вирішує задачі та виконує практичні навички, відчуваючи складнощі в ряді простих випадків; не спроможний самостійно систематично викласти відповідь, але на прямо поставлені прості запитання відповідає вірно. Оцінка «незадовільно» виставляється у випадках, коли знання і уміння студента є нижчими за критерії задовільної оцінки.

У робочій програмі був застосований такий принцип конвертації традиційної системи оцінювання в бали (таблиця 1):

Таблиця 1

Конвертація традиційної системи оцінювання в бали:

Традиційна оцінка	Конвертація у бали
«5»	10-8
«4»	7-5
«3»	4-2
«2»	1 (0 балів за знання та 1 бал – за присутність на занятті)

Розподіл балів, які отримують здобувачі вищої освіти (модуль 1)

Поточне оцінювання та самостійна робота					Модульна контрольна робота	Сума
T1	T2	T3	T4	CP		
40*					10	50
						100

Розподіл балів, які отримують здобувачі вищої освіти (модуль 2)

Поточне оцінювання та самостійна робота					Модульна контрольна робота	Сума
T5	T6	T7	T8	CP		
40*					10	50
						100

T1, T2 ... – теми CP – самостійна робота

* - відповідно до наступної таблиці «Оцінювання окремих видів навчальної роботи з дисципліни»

Оцінювання окремих видів навчальної роботи з дисципліни

Вид діяльності здобувача вищої освіти	Модуль 1		Модуль 2	
	Кількість	Максимальна кількість балів (сумарна)	Кількість	Максимальна кількість балів (сумарна)
1. Практичні заняття:	5	40	5	40
1.1.Письмове чи онлайн тестування при тематичному оцінюванні	4	10*	4	10*
1.2.Усна відповідь	4	10*	4	10*
1.3. Написання есе	1	10	1	10
1.4. Аналіз документу (письмовий чи усний)	1	10	1	10
2. Самостійна робота (виконання індивідуального проекту)	1	10	1	10
3. Модульна контрольна робота	1	50	1	50
Разом		100		100

*- розраховується як середній бал за всі практичні заняття

Критерії оцінювання модульної контрольної роботи

Упродовж семестру з дисципліни проводяться 2 модульні контрольні роботи (МКР). Перевірка та оцінювання знань, умінь і практичних навичок студентів у межах окремого змістового модулю здійснюються за 100-бальною шкалою. МКР складається з вирішення тестових завдань та теоретичних питань (додаток 1). Розподіл балів за результат виконання МКР визначається таким чином: максимально 50 балів – МКР (таблиця 2).

Таблиця 2

Шкала контролю модульної контрольної роботи

Показники	Бали
Письмова модульна контрольна робота:	0-50
- тестові завдання (за кожну правильну відповідь нараховується 3 бали)	0-30
- теоретичні питання (за кожну правильну відповідь нараховується 10 балів)	0-20
Загальна оцінка	0 - 50

До модульної контрольної роботи допускаються всі студенти. На виконання письмового компонента МКР відводиться до двох академічних годин. В кожному варіанті є 10 тестових завдань і 2 теоретичні питання. Правильна відповідь за кожний окремий тест оцінюється в 3 бали, за теоретичне питання – у 10 балів. За допомогою письмової модульної контрольної роботи оцінюється ступінь засвоєння пройденого матеріалу за максимальною рейтинговою оцінкою – 50 балів. Студент, який не з'явився на МКР з поважної причини, може пройти його у визначений кафедрою термін.

Оцінювання самостійної роботи студентів

Оцінювання самостійної роботи студентів, яка передбачена в темі поряд з аудиторною роботою, здійснюється під час поточного контролю теми на відповідному аудиторному занятті. Оцінювання тем, які виносяться лише на самостійну роботу і не входять до тем аудиторних навчальних занять, контролюється при змістовому модульному контролі.

Кількість балів за різні види індивідуальної самостійної роботи студента залежить від її обсягу і значимості, але не більше 10 балів (таблиця 3). Ці бали додаються до суми балів, набраних студентом за поточну навчальну діяльність.

Самостійна робота передбачає виконання індивідуальних проєктів:

- 1) Провести аналіз стану показників розповсюдження соціально небезпечних інфекційних хвороб, виявлення тенденцій, обов'язкове порівняння ситуації з Україною та з наступною презентацією (2 нозології на вибір слухача і погодження з викладачем).
- 2) написання есе з питань щодо важливості розвитку епідеміології інфекційних захворювань та інновацій в Україні та світі з питань забезпечення профілактики і заходів боротьби з даною проблематикою за обраною темою (при описанні заходів боротьби застосовувати обов'язково порівняльні характеристики позитивних та негативних ефектів впровадження кожного).

ОДЕСЬКА
МІЖНАРОДНА

АКАДЕМІЯ
(Ідентифікаційний код 42400178)

Таблиця 3

Критерії оцінювання самостійної роботи студентів

Бали	Критерії оцінювання
10-8	Студент повною мірою розкриває питання, винесені для самостійного опрацювання, вільно оперує поняттями і науковою термінологією, демонструє глибокі знання джерел, має власну думку щодо відповідної теми і здатний аргументовано її доводити.
7-6	Загалом матеріал самостійної роботи викладений достатньо повно, але студент припускається певних помилок при виконанні завдань, винесених для самостійного опрацювання, трапляються неточності, деякі питання розкриті неповністю.
5-4	Студент неповністю розкриває питання, винесені для самостійного опрацювання, слабо розуміє їх сутність, намагається робити висновки, але при цьому припускається грубих помилок, матеріал викладає нелогічно, непослідовно.
3-1	Виконана робота виглядає нашвидку зробленою чи незакінченою. Наявні значні фактичні помилки, незрозумілості, нерозуміння теми або невідповідність викладеного матеріалу передбаченій темі для самостійного опрацювання.

Підсумковий модульний контроль з дисципліни проводиться у вигляді заліку в кінці семестру і дає можливість визначити кінцевий ступінь рівня і якості засвоєння студентами теоретичних знань та практичних вмінь і навичок з даної дисципліни. Максимальна оцінка з підсумкового (семестрового) контролю становить 100 балів.

Переведення даних 100-бальної шкали у оцінки за національною шкалою та шкалою ЄКТС здійснюється в порядку, зазначеному в таблиці 4.

Студенти, підсумкова модульна оцінка яких становить 35-59 балів, зобов'язані пройти підсумковий (семестровий) контроль у формі екзамену, що передбачено робочим навчальним планом.

Таблиця 4

Переведення даних 100-бальної шкали оцінювання у оцінки за національною шкалою та шкалою ЄКТС

Сума балів	Оцінка ЄКТС	оцінка за національною шкалою	
		екзамен, диф. залік	залік
90-100	A	відмінно	зараховано
82-89	B	добре	
74-81	C		
64-73	D	задовільно	
60-63	E		
35-59	FX	незадовільно	не зараховано
0-34	F		

До підсумкового (семестрового) контролю з навчальної дисципліни не допускаються студенти, які не виконали умови договору про навчання та усі види обов'язкових робіт (самостійних завдань, рефератів тощо), передбачених робочою програмою, а також підсумкова модульна оцінка яких становить менше 35 балів.

Якщо підсумкова модульна оцінка становить не менше 60 балів, то за згодою студента

вона може бути зарахована як підсумкова (семестрова) оцінка з навчальної дисципліни. Вона може бути виставлена у відомість обліку успішності та залікову книжку (індивідуальний навчальний план) до початку екзаменаційної сесії, відразу після оголошення результатів останнього модульного контролю. При цьому присутність студента є обов'язковою. За наявності бажання підвищити рейтинг студент складає залік. Для підвищення позитивної оцінки надається одна спроба. Незалежно від того, чи студент складає залік у зв'язку з тим, що в нього підсумкова модульна оцінка незадовільна (35-59 балів), чи з метою підвищення позитивної оцінки, викладач виставляє студенту оцінку, керуючись виключно рівнем його знань, виявлених на залікові, тобто, виходячи із 100 балів, але при цьому виставлена підсумкова (семестрова) оцінка не може бути нижчою за підсумкову модульну оцінку.

Оцінювання рівня і якості знань студентів заочного відділення

Оцінювання якості знань студентів заочного відділення в умовах організації навчального процесу за кредитно-модульною системою здійснюється за 100-бальною шкалою оцінювання, за шкалою ECTS та національною шкалою оцінювання.

6. ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

6.1. Зміст навчальної дисципліни

Змістовий модуль № 1.

- Тема 1.** Поняття епідеміології як науки, актуальність профілактики інфекційних хвороб для забезпечення громадського здоров'я. Соціальне значення інфекцій.
- Тема 2.** Епідеміологія соціально небезпечних інфекційних захворювань. Вірусні гепатити як сучасний тренд загрозливого впливу вірусної інфекції на організм людини
- Тема 3.** Епідеміологія соціально небезпечних інфекційних захворювань. Хвороба COVID 19 - нагальна проблема для вирішення - епідеміологія, фактори негативу на стан здоров'я населення та профілактичні заходи
- Тема 4.** Епідеміологія дитячих інфекцій - стан справ, профілактика в Україні.

Змістовий модуль № 2

- Тема 5.** Профілактика, загальні питання. Вакцинація в Україні: «за і проти».
- Тема 6.** Епідеміологія соціально небезпечних інфекційних захворювань. ВІЛ/СНІД, Туберкульоз - епідеміологічні ознаки, профілактичні заходи.
- Тема 7.** Епідеміологія соціально небезпечних інфекційних захворювань. Інфекції, що рідко трапляються. Ендемічні хвороби.
- Тема 8.** Епідеміологія соціально небезпечних інфекційних захворювань. Бактеріальні інфекції. Трансмисивні інфекції. Внутрішньолікарнні інфекції.

6.2.

Структура навчальної дисципліни

Назви змістових модулів і тем	Кількість годин					
	Форма навчання: денна					
	у тому числі					
	Усього	лекції	практичні (семінарські)	лабораторні	індивідуальна робота	самостійна робота
1-й семестр						
Модуль 1. Загальні питання епідеміології.						
Епідеміологія інфекційних хвороб та боротьба з ними						
Тема 1. Поняття епідеміології як науки, актуальність профілактики інфекційних хвороб для забезпечення громадського здоров'я. Соціальне значення інфекцій.	14	2	2	-	-	10
Тема 2. Епідеміологія соціально небезпечних інфекційних захворювань. Вірусні гепатити як сучасний тренд загрозливого впливу вірусної інфекції на організм людини.	14	2	4	-	-	8
Тема 3. Епідеміологія соціально небезпечних інфекційних захворювань. Хвороба COVID 19 - нагальна проблема для вирішення - епідеміологія, фактори негативу на стан здоров'я населення та профілактичні заходи.	16	4	2	-	-	10
Тема 4. Епідеміологія дитячих інфекцій - стан справ, профілактика України.	14	2	2	-	-	10
Модульна контрольна робота 1	2	-	2	-	-	-
Всього за модулем 1	60	10	12	-	-	38
Тема 5. Профілактика. Вакцинація в Україні: «за і проти».	14	2	2	-	-	10
Тема 6. Епідеміологія соціально небезпечних інфекційних захворювань. ВІЛ/СНІД, Туберкульоз - епідеміологічні ознаки, профілактичні заходи.	16	4	4	-	-	8
Тема 7. Епідеміологія соціально небезпечних інфекційних захворювань. Інфекції, що рідко трапляються. Ендемічні хвороби.	14	2	2	-	-	10
Тема 8. Епідеміологія соціально небезпечних інфекційних захворювань: бактеріальні, трансмісивні, внутрішньолікарняні інфекції.	14	2	2	-	-	10
Модульна контрольна робота 2	2	-	2	-	-	-
Всього за модулем 2	60	10	12	-	-	38
Разом за семестр	120	20	24	-	-	76

ОДЕСЬКА
МІЖНАРОДНА

АКАДЕМІЯ

(Ідентифікаційний код 42400178)

Назви змістових модулів і тем	Кількість годин					
	Форма навчання: заочна					
	Усього	у тому числі				
лекції		практичні (семінарські)	лабораторні	індивідуальна робота	самостійна робота	
1-й семестр						
Модуль 1. Загальні питання епідеміології. Епідеміологія інфекційних хвороб та боротьба з ними						
Тема 1. Поняття епідеміології як науки, актуальність профілактики інфекційних хвороб для забезпечення громадського здоров'я. Соціальне значення інфекцій.	15	2	-	-	-	13
Тема 2. Епідеміологія соціально небезпечних інфекційних захворювань. Вірусні гепатити як сучасний тренд загрозливого впливу вірусної інфекції на організм людини.	15	-	2	-	-	13
Тема 3. Епідеміологія соціально небезпечних інфекційних захворювань. Хвороба COVID 19 - нагальна проблема для вирішення - епідеміологія, фактори негативу на стан здоров'я населення та профілактичні заходи.	16	1	-	-	-	15
Тема 4. Епідеміологія дитячих інфекцій - стан справ, профілактика України.	14	1	-	-	-	13
Модульна контрольна робота 1	-	-	-	-	-	-
Всього за модулем 1	60	4	2	-	-	54
Тема 5. Профілактика. Вакцинація в Україні: «за і проти».	14	2	-	-	-	12
Тема 6. Епідеміологія соціально небезпечних інфекційних захворювань. ВІЛ/СНІД, Туберкульоз - епідеміологічні ознаки, профілактичні заходи.	16	2	2			12
Тема 7. Епідеміологія соціально небезпечних інфекційних захворювань. Інфекції, що рідко трапляються. Ендемічні хвороби.	15	1	-	-	-	14
Тема 8. Епідеміологія соціально небезпечних інфекційних захворювань: бактеріальні, трансмісивні, внутрішньолікарняні інфекції.	15	1	-			14
Модульна контрольна робота 2	-	-	-	-	-	-
Всього за модулем 2	60	6	2			52
Разом за семестр	120	10	4	-	-	106

ОДЕСЬКА
МІЖНАРОДНА

АКАДЕМІЯ

(Ідентифікаційний код 42400178)

№ п.п	Назва теми	Кількість годин	
		денна	заочна
Модуль 1. Загальні питання епідеміології. Епідеміологія інфекційних хвороб та боротьба з ними			
1	Поняття епідеміології як науки, актуальність профілактики інфекційних хвороб для забезпечення громадського здоров'я. Соціальне значення інфекцій.	2	-
2	Епідеміологія соціально небезпечних інфекційних захворювань. Вірусні гепатити як сучасний тренд загрозливого впливу вірусної інфекції на організм людини	4	2
3	Епідеміологія соціально небезпечних інфекційних захворювань. Хвороба COVID 19 - нагальна проблема для вирішення - епідеміологія, фактори негативу на стан здоров'я населення та профілактичні заходи.	2	-
4	Епідеміологія дитячих інфекцій - стан справ, профілактика Україні.	2	-
	МКР 1	2	-
6	Профілактика. Вакцинація в Україні: «за і проти». Важливі епідемічні аспекти проведення вакцинації дітей. Закон України «Про порядок проведення профілактичних щеплень в Україні...»	2	2
7	Епідеміологія соціально небезпечних інфекційних захворювань. ВІЛ/СНІД, Туберкульоз - епідеміологічні ознаки, профілактичні заходи. ВІЛ-ясоційовані інфекції.	4	-
8	Епідеміологія соціально небезпечних інфекційних захворювань. Інфекції, що рідко трапляються. Ендемічні хвороби.	2	-
9	Епідеміологія соціально небезпечних інфекційних захворювань. Бактеріальні інфекції. Трансмисивні інфекції. Внутрішньолікарняні інфекції.	2	-
10	МКР 2	2	-
11	РАЗОМ	24	4

6.4. Самостійна робота

№ п.п	Назва теми	Кількість годин	
		денна	заочна
	Епідеміологія соціально небезпечних інфекційних захворювань. Вірусні гепатити як сучасний тренд загрозливого впливу вірусної інфекції на організм людини. Політика і стратегія ВООЗ до профілактики даної проблематики. Формування заходів профілактичних програм. Сучасні тенденції розвитку наукових досліджень даної тематики.	10	13
	Епідеміологія соціально небезпечних інфекційних захворювань. Хвороба COVID 19 - нагальна проблема для вирішення - епідеміологія, фактори негативу на стан здоров'я населення та профілактичні заходи. Сучасні тенденції розвитку хвороби, викликаной вірусом, та наукові дослідження даної тематики.	8	13
	Особливості протікання сучасних інфекцій, епідеміологічні особливості. Тенденції поширення, національне та міжнародне значення.	10	15
	Епідеміологія дитячих інфекцій - стан справ, профілактика Україні. Аналіз сучасного стану розвитку та впровадження заходів профілактики у різних країнах світу.	10	13
	Вакцинація в Україні: «за і проти». Важливі епідемічні аспекти проведення вакцинації дітей. Закон України «Про порядок проведення профілактичних щеплень в Україні...». Сучасний стан ситуації та аналіз тенденцій щодо застосування вакцинації у різних країнах світу. Порівняння програм вакцинопрофілактики в різних країнах світу (Україні, Європі та США).	10	12
	Епідеміологія соціально небезпечних інфекційних захворювань. ВІЛ/СНІД, Туберкульоз - епідеміологічні ознаки, профілактичні заходи. Сучасні тенденції розвитку наукових досліджень даної тематики.	8	12
	Епідеміологія соціально небезпечних інфекційних захворювань. Інфекції, що рідко трапляються. Ендемічні хвороби. Сучасні тенденції розвитку наукових досліджень даної тематики.	10	14
	Епідеміологія соціально небезпечних інфекційних захворювань. Бактеріальні інфекції. Трансмісивні інфекції. Внутрішньолікарняні інфекції. Сучасні тенденції розвитку наукових досліджень даної тематики.	10	14
	РАЗОМ	76	106

Примітка. Самостійна робота виконується студентом у вигляді конспекту згідно визначених завдань у навчальному зошиті з дисципліни

7. ІНСТРУМЕНТИ, ОБЛАДНАННЯ ТА ПРОГРАМНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ, ВИКОРИСТАННЯ ЯКИХ ПЕРЕДБАЧАЄ НАВЧАЛЬНА ДИСЦИПЛІНА

Обладнання: фліп-чарт, мультимедійний проектор (монітор), комп'ютер (стаціонарний чи ноутбук), сайт електронного навчання ДВНЗ «УжНУ», програма Socrative, Kahoot та інші.

8. ФОРМИ І МЕТОДИ НАВЧАННЯ

Основні форми навчального процесу при вивченні дисципліни:

- навчальні заняття (лекції, практичні заняття, консультації);
- самостійна робота студентів;
- робота в наукових бібліотеках та мережі Інтернет;
- контрольні заходи (поточне оцінювання, модульне оцінювання, підсумкове оцінювання).

З метою активізації навчально-пізнавальної діяльності студентів при вивченні дисципліни використовуються різноманітні методи навчання, а саме: вербальні (словесні), наочні та практичні методи, які включають в себе як подання матеріалу викладачем (лекція, розповідь, пояснення, бесіда), так і роботу студентів з книжкою (підручником, довідковою, науково-популярною і навчальною літературою) та комп'ютерними програмами чи глобальною мережею Інтернет; робота з роздатковим матеріалом, виконання тестових завдань та ін..

Метод викладання навчального матеріалу визначаються викладачем в залежності від цілей і завдань, виду занять, змісту теми, можливостей (інтелектуальних, психологічних, морально-етичних тощо) студентів, наявних умов і часу, відведеному для вивчення теми.

В ході лекцій використовуються наступні методи: пояснювально-ілюстративний, або інформаційно-рецептивний метод (розповідь, лекція, пояснення, робота з роздатковим матеріалом, підручником, демонстрація та ін.), проблемний метод подачі навчального матеріалу, частково-пошуковий або евристичний методи, коли викладач розділяє проблему на частини, студенти здійснюють окремі кроки щодо розв'язування підпроблем. Під час викладання навчального матеріалу лекції використовується мультимедійна презентація.

Перелік методів навчання, що використовуються у процесі вивчення дисципліни:

За типом пізнавальної діяльності:

- пояснювально-ілюстративний;
- репродуктивний;
- проблемного викладу;
- дослідницький;
- аналітичний;
- індуктивний;
- дедуктивний.

За основними етапами процесу:

- формування знань;
- формування умінь і навичок;
- застосування знань;
- узагальнення;
- закріплення;
- перевірка.

За системним підходом:

- стимулювання та мотивація;
 - контроль та самоконтроль.
- За джерелами знань:
- словесні – розповідь, пояснення, лекція;
 - наочні – демонстрація, ілюстрація.

За рівнем самостійної розумової діяльності:

- проблемний;
- частково-пошуковий;
- дослідницький;
- метод проблемного викладання.

Використовуються сучасні інтерактивні форми навчання відповідно до теми заняття: мозковий штурм, дебати, робота в групах, обговорення ситуацій, рольові ігри тощо.

8. РЕКОМЕНДОВАНІ ДЖЕРЕЛА ІНФОРМАЦІЇ

Основна література

1. Загальна епідеміологія: навчальний посібник / Н.О. Виноград, З.П. Васишин, Л.П. Козак. 5-е вид., переробл. і доповн. К.: ВСВ «Медицина», 2021. 272 с.
2. Імунопрофілактика інфекційних хвороб: навчально-методичний посібник / Л.І. Чернишова, Ф.І. Лапій, А.П. Волоха та ін.; за редакцією Л.І. Чернишової, Ф.І. Лапії, А.П. Волохи. Київ, 2020. 304 с.
3. Соціально значущі та особливо небезпечні інфекційні хвороби: навч. посіб. / К.В. Юрко, Г.О. Соломенник. К.:ВСВ «Медицина», 2023. 255 с.
4. Спеціальна епідеміологія: навчальний посібник / Н.О. Виноград, З.П. Васишин, Л.П. Козак. 3-є видання. К.:ВСВ «Медицина», 2021. 336 с.
5. Громадське здоров'я: навчальний посібник / [Грузєва Т.С., Галієнко Л.І., Гречишкіна Н.В. та ін.]; за заг. ред. Грузєвої Т.С. / К.: Книга-плюс, 2021. 296 с.
6. Громадське здоров'я: підручник для студ. Вищих навч. Закладів / В.Ф. Москаленко, О.П. Гульчій, Т.С. Грузєва [та ін.]. Вид.3. Вінниця: Нова Книга, 2013. 560 с.
7. Інфекційні хвороби: Підручник / Нікітін Є.В., Андрейчин М.А., Сервецький К.Л., Качор В.О., Головченко А.М., Усиченко Є.М.; За ред.: Є.В. Нікітіна, М.А. Андрейчина. Тернопіль: Укрмедкнига, 2014. 364 с.

Допоміжна література

1. Терміни в системі громадського здоров'я. Термінологічний словник. Перша частина. Колектив авторів. Ужгород, 2020. 149 с. URL: <https://dspace.uzhnu.edu.ua/jspui/handle/lib/28863>
2. Терміни в системі громадського здоров'я. Термінологічний словник. Друга частина/ Г.О. Слабкий, І.С. Миронюк, В.В. Брич, В.Й. Білак-Лук'янчук та ін. Ужгород, 2020. 198 с. URL: <https://dspace.uzhnu.edu.ua/jspui/handle/lib/29287>
3. Терміни в системі громадського здоров'я. Термінологічний словник. Частина третя/ Г.О.Слабкий, І.С. Миронюк, В.В. Брич, В.Й. Білак-Лук'янчук та ін. Ужгород, 2020. 70 с. URL: <https://dspace.uzhnu.edu.ua/jspui/handle/lib/29635>
4. Крамарєв С.О. Інфекційні хвороби у дітей. Клінічні лекції: Навч. посіб. для студ. вищ. мед. навч. закл. III-IV рівнів акредитації та лікарів-інтернів. К.: МОРІОН, 2003. 479 с
5. Салманов А.Г., Салманов, Е.А., Салманов Р.А. Визначення термінів у галузі охорони здоров'я / А.Г. Салманов, Е.А. Салманов, Р.А. Салманов. Х. : НТМТ. 2014. 544 с
6. Дзюблик І. В., Вороненко С. Г., Міроненко А. П., Виноград Н. О. Діагностика, лікування та профілактика грипу. Київ: Мед книга. 2011.190 с.
7. Салманов А.Г., Салманов, Е.А., Основы инфекционного контроля Київ, 2015.
8. Возіанова Ж.І. Інфекційні і паразитарні хвороби: У 3 т.: Навч. посіб. для студ. вищ. мед. навч. закл. III-IV рівнів акредитації, лікарів-інтернів, курсантів, аспірантів і практ. лікарів. К.: Здоров'я, 2003. Т.3. 2003. 846 с.
9. Полювання вчених на коронавірус SARS-COV-2, що викликає COVID-19: наукові стратегії. Комісаренко С. В. URL: <http://files.nas.gov.ua/PublicMessages/Documents/0/2020/09/200907114322502-6243.pdf>

1.

ОДЕСЬКА
МІЖНАРОДНА

АКАДЕМІЯ
(Ідентифікаційний код 42400178)